

Dussinet fullt vandrade i Norra Djurgårdens Nationalstadspark

Fredagen den 5 juni, vid 9-snåret, var jag en av ett dussin SPF-are som äntrade Bålsta-pendeln mot Stockholm. Väl framme vid Stockholms Central bytte vi till en tunnelbanelinje som tog oss till Stadion. När vi där kom upp i dagsljuset var det dags att ladda batterierna på ett konditori inför det egentliga syftet med vår resa - en vandring genom Norra Djurgårdens Nationalstadspark.

Styrkta av ansemliga kaloriintag var så beredda att lämna asfaltdjungeln för att ge oss in i den betydligt angenämare Nationalstadsparken. Vädret kunde ha varit bättre; det var kyligt, lite blåsigt och emellanåt kom det lite regn. Sylvia (dagens huvud-guide) ses här peka med hela handen.

Vid Stadion (skymtar i bakgrunden) kunde vi välja en stig som leder in i Lilljansskogen. Skogen har fått sitt namn efter en småväxt hovjägare vid namn Jan Persson som levde i slutet av 1600-talet. Jan behövde dryga ut sina inkomster och öppnade därför en krog som blev mycket populär. Snart var det begrepp "att gå till Lill-Jans".

Stadion var i dessa dagar platsen för tre konserter med Bruce Springsteen. Ett hundratals meter in i Lilljansskogen träffade vi på ett stort tältläger där artistens fans uppenbarligen bodde under vidriga campingförhållanden (kallt och vått).

I lumpen fick man lära sig att: om karta och verklighet inte stämmer överens – då gäller kartan!

Det var en fascinerande upplevelse att några hundra meter från stadens larm och brus gå i en lövsal där enda ljudet var fåglarnas kvitter (och flåset från en och annan löpande hurtbulle).

Mitt i Lill-Jansskogen finns den s.k. Ugglevikskällan. Källan är urgammal och Stockholmarna brukade vallfärda dit för att dricka det hälsobringande vattnet. Vattnet ansågs vara särskilt effektivt på trefaldighetsaftonen, som infaller första lördagen efter pingst (vi kom alltså en dag för tidigt!). En gul brunnsjaviljong med spåntak påminner om källan som numera är igenfylld.

Skidfrämjandet (senare Skid- och Friluftsförbundet) byggde den första friluftsanläggningen vid Fiskartorpet år 1902. Men redan på 1890-talet byggdes här en av Sveriges första hoppbackar. Senare byggdes allt modernare hoppbackar på platsen och på 1930-talet kunde man ha upp till 30 000 åskådare vid hopptävlingar.

Och det ser ut som om verksamheten fortfarande är igång...

Namnet Fiskartorpet kommer från denna byggnad, Karl XI:s fiskestuga från 1680-talet.

Efter en halvmils vandring var det så dags för lunch i Stora Skuggans Wärdshus. Intill wärdshuset ser man den numera nedlagda skjutbanan som användes vid olympiaden 1912.

Namnet Stora Skuggan lär härröra från friherre Edelcrantz som också skötte Gustav III:s handkassa. Edelcrantz sa till sina medarbetare beträffande de konungliga räkningar som inte bedömdes för omedelbar betalning, att dessa "lägger vi i skuggan".

Efter en utsökt lunch till överkomligt pris gick vi till Universitetet vid Frescati, tog tunnelbanan till Centralen och därefter pendeln tillbaka till Bålsta.

Det var en enastående trevlig stadsvandring och vi tackar de som planerat, organiserat och till sist guidade oss; Margareta, Sylvia och Eva!

Bo Hansson